

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۳۰ دسمبر ۲۰۱۷

خودش چیزی می گوید و دنبوره اش چیز دیگر

جمعه ۰۸ جدی ۲۰۱۷ - کابل: با تأسف سیر حوادث و اتفاقات در افغانستان آن قدر سریع است، که شاید نویسندگان تراز اول قادر نشود، تمام آنها را خدمت خوانندگان پورتال تقدیم دارد، تا چه رسد به راقم این سطور که تازه مشق نوشتن می نمایم. به همین منظور همیشه از اتفاقات یکی دو روز عقب می مانم که امیدوارم خوانندگان عزیز پورتال با بزرگواری شان ببخشند.

حتماً شما هم در اخبار خواندید، که "کریم خلیلی" یک تن از جنگسالاران "حزب وحدت اسلامی" که به مانند "مزاری، محقق، گلبدین، ربانی-مسعود، سیاف، دوستم" و سایر جنایتکاران و خیانتکاران به وحدت ملت، دستش تا مرفق به خون خلق ما رنگین است، از موضع "رئیس شورای عالی صلح" به گفته خودش مجلسی بین ۴۰۰ الی ۷۰۰ تن عالم دینی، بخوانید ۷۰۰ انسان خود و دین فروش که از قبل فروش نوامیس دینی شان، نان می خورند، دایر نموده از آنها خواست تا نظرشان را راجع به آوردن صلح در افغانستان، بیان دارند.

۷۰۰ ملای پلو خور که شبانه به ده ها رکعت نماز شکرانه خوانده ثواب آن را به ارواح "تره کی، امین، ببرک، نجیب" و سایر وطنفروشان خلقی - پرچمی می فرستند که با به مصیبت انداختن افغانستان، نان آنها را روغنی ساخته اند، نیز از موقعیت استفاده نموده، با گرفتن دالره‌های آفتاب ندیده و براق، ضمن آن که به مثابه زبان طالب، از دولت چند تقاضا نمودند، خود را طرفدار صلح و سلم نشان داده، همه را به صلح و آشتی دعوت نمودند.

این حرکات مسخره و ریاکارانه زمانی صورت می گیرد، که دولت دست نشانده و "باند ارگ" به دور از چشم مردم و در غیاب آنها آمادگی حمله نظامی به ولایت بلخ را تدارک دیده، فرقه "۱۱۱" را با اکمالات کامل حربی، در شرایط احضارات درجه یک قرار داده است.

برای "باند ارگ" که هیچ گاهی ریختن خون عزیزان شان را در یک جنگ ندیده اند و اکثراً با صحنه های جنگ از طریق فلم های هالیوودی و یا هم بالیودی و ترکی آشنا شده، با ختم فلم همه خود را زنده و سلامت یافته اند، این که بخواهد جنگی بین کابل و مزار اتفاق افتد، هیچ مفهوم و قابل درک نیست و هیچ نمی خواهند بفهمند که چنین جنگهایی هیچ گاهی برنده ندارد، زیرا گذشته از این که انسانهای فقیر و مظلومی در آنها کشته می شوند، جرقه چنین جنگهایی

حریق مداهش نفاق، شفاق و برادرکشی بین اقوام و ساکنان مختلف کشور را دامن زده، ریختن آب به آسیاب دشمنان میهن ما می باشد.

۷۰۰ ملای پلو خور اگر شرافت می داشتند، به جای نصیحت های عاری از اخلاق و کرامت انسانی، می بایست به "باند ارگ" می گفتند که آتش جنگ دیگری را مشتعل نسازند و یگانه شهری را که در جریان ۴۰ سال اخیر تا حدودی از ویرانی به دور مانده است، با بمب افکنهای امریکائی به خاک برابر نکنند، به "باند ارگ" می گفتند که اگر جنگی صورت بگیرد، بادر نظر داشت اوضاع و شرایط ملی و بین المللی افغانستان از بین خواهد رفت.

دیده شود چه می شود!!!